

Eh, evet, bir şey ben dedim diye doğru olacak değil, benim onu söylüyor olmam tabii ki onu doğru yapmaz.

Velakin aynısı *senin* için de geçerli.

İdrak edebiliyorum, gökyüzüne yeşil deyince yeşermiyor, gözümü kapatınca güneş sönmüyor, alnımı duvarın öte tarafına geçiremiyorum.

Ama sen de yapamıyorsun bunu.

O sebeple aslında bunun pek bir önemi yok. Nihilist adamların işine geldiği kadar nihilist olması gibi, *hayatın anlamı yok, hadi içelim* demek, *hayatın anlamı yok, hadi ağaçları budayalım* veya *hayatın anlamı yok, hadi kös kös oturalım* demekle aynı; ancak neden bazıları size hoş geliyor, bazıları gelmiyor? Demek ki o kadar da anlamsız değil... Eğer hayat gerçekten nihil olsaydı, varılan bütün sonuçların aynı olması gerekmez miydi? Neden bazı işler diğerleri kadar nihil değil o zaman?

Evet, benim dediğim bir şeyi doğru yapmaz, seninki de yapmaz ama söylediğim kendim hakkında, seninki de kendin hakkında bir şeyler anlatır. Bunların gerçeğin ta kendisi olması değildir mesele, hiçbir söz gerçeğin ta kendisi olmayabilir, ifadelerin her zaman kusurlu olabileceğini iddia etmek de mümkündür ama bir sözün hiçbir şekilde insanı gerçeğe *yaklaştıramayacağını* iddia etmek...

Şüphecilik değil, *mızızlıktır*.